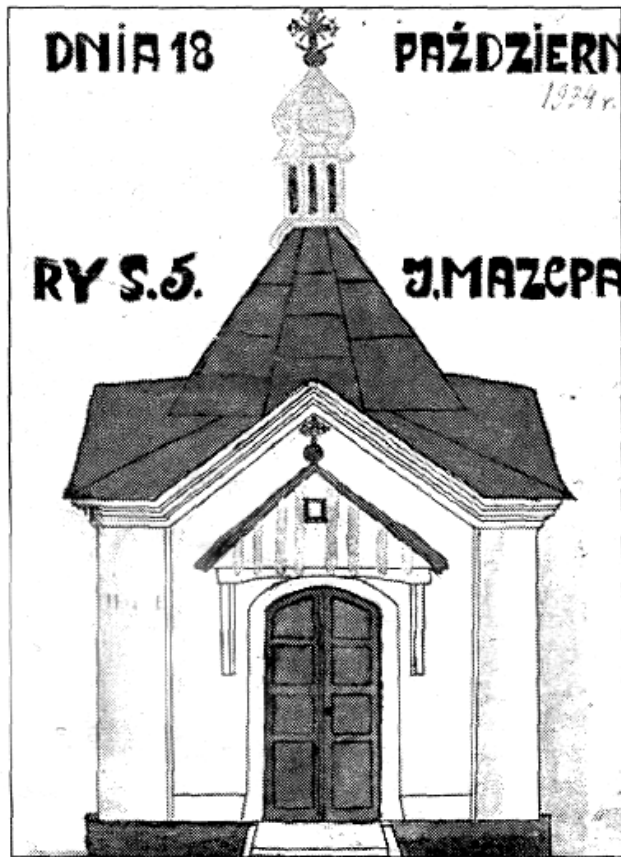

Забута придорожня капличка

Давно я не прогулювалася доріжками старого Березного, а зовсім нещодавно мала трохи вільного часу, тож вирішила з приємністю використати його. Мабуть, чимало березнівчан та гостей міста, що прямують у напрямку села Моквин помічали придорожнє розп'яття поблизу магазину "Berlin", розміщене обабіч людських дворів.

Зупинилася, задумалася...

— Цікаво, чи не так? — звернулася до мене жіночка на зупинці, що, вочевидь, чекала свого рейсового автобуса, — теж дивно, чому хрест стоїть? Колись тут було давнє кладовище, стояла капличка: завжди охайно вибілена, прибрана. На жаль, вона була знищена ще років 60–70 тому. Пригадую, у дитинстві, коли йшли з бабусею біля того місця, вона завжди казала: "Йдемо коло каплички" й хрестилася, хоча каплички там не було. А я дивувалася.

Жінка поспішила на свій автобус, а я неквапом попрямувала до хранительшок артефактів за відповідями.

— Сьогодні мало місцевих мешканців

пам'ятає по вулиці Корецькій (колись Коперніка) на тому місці капличку Святого Миколая. Вірою і правдою ця святиня прослужила березнівчанам майже півстоліття і була зруйнована у період антицерковної кампанії наприкінці 50-х років минулого століття, — розповідає директорка районного краєзнавчого музею Наталія Трохлюк. — На жаль, світлин цієї будівлі не маємо, але нещодавно до нас потрапив майже 90-річний малюнок, датований 18 жовтня 1934 року, березнівчанина Івана Мазепи, якого той малював ще 14-річним учнем березнівської семирічної школи ім. королеви Ядвіги (нинішнє приміщення відділу освіти РДА). Його та альбом з іншими малюнками нам подарував Валерій Чернишев, в родині якого він зберігався усі ці роки. Маємо надію, що серед сімейних світлин березнівчан ще віднайдеться й фото святині.

Старожили переповідають, що капличку у 1912 році збудував місцевий меценат Пилип Марковець, як згадку мешканцям Березного про те, що на цьому місці колись була православна церква. І цьому є підтвердження: до 17 століття цвинтарі розміщувалися біля церков, люди розповідають, що коли вели газову трубу до будинків біля розп'яття, то викопували разом із землею людські кістки.

Директорка музею також зауважує, що, справді, у історичних джерелах згадується дерев'яний Миколаївський храм, який з невідомих причин був зруйнований. А у 1845 році вже на кошти Михайла Корженевського було збудовано нову цегляну церкву Святого Миколая, яку і донині відвідують сотні вірян.

Сьогодні про зруйновану капличку Святому Чудотворцю нагадує лише придорожній хрест і фрагменти літопису нашої історії.

Юлія ІВАНЮК.